

Molitev **Sveti angel** je preprosta in kratka, lahko se jo je naučiti in si jo zapomniti. Mame jo učijo svoje otroke. Je blaga kot metulj in dišeča kot kadilo.

*Sveti angel, varuh moj,
bodi vedno ti z menoj.
Stoj mi noč in dan ob strani,
vsega hudega me brani.
Prav prisrčno prosim te,
varuj me in vodi me.
Amen.*

V SVETEM PISMU: *Sledi angelov*

Vsak človek ima svojega angela. To je jasno potrdil Jezus. V Matejevem evangeliju beremo, da je Jezus dejal svojim apostolom: »Glejte, da ne boste zaničevali katerega od teh malih! Povem vam namreč, da njihovi angeli v nebesih vedno gledajo obličje mojega Očeta, ki je v nebesih.« (Mt 18,10)

Angel je resnično navzoč in nikoli ne zapusti človeka, temveč ga varuje in brani. Prepogosto smo preveč raztreseni in ne znamo poiskati sledi angelov v našem življenju, čeprav so prava povezava med nami in Bogom.

ZGODBA

Varuh moj

Sveta Cita in njeni pomočniki

Sveta Cita je bila dobro, ljubeznivo in verno dekle. Živela je v Genovi ter služila pri gosposki mestni družini.

Ko je lahko, se je zgodaj zjutraj zatekla v tihoto temne cerkve k molitvi. A sveta Cita je imela vedno veliko dela, saj je bila hiša velika: čiščenje in urejanje sob, skrb za nabavo, zaloge v shrambi in kuhanje. Kljub vsemu je zmogla. Pred delom ji je bila dovolj tiha molitev v cerkvi. Nekega dne so v hiši pripravili slavje. Sveta Cita je bila na nogah že od zgodnjega jutra: hitela je na tržnico in prinašala košaro za košaro; polno rib, divjačine, grozdja, fig, ananasa, artičok in steklenic raznovrstnega vina. Ko je stala pred štedilnikom, se je spomnila,

da se ni ustavila v cerkvi niti za kratko molitev. Z majhnega kuhinjskega okenca je bilo moč videti veliko stolnico, v kateri je gorelo na stotine sveč. Slišati je bilo odmev pesmi in zvonov. Sveta Cita je vse spustila z rok, se z obljubo, da bo hitra, ovila v ruto ter pohitela v cerkev.

A kot nalašč se je zgodilo, da se je Cita prepustila molitvi. Cerkev še nikoli ni bila tako lepa. Stare freske so se zdele čisto sveže, glasba, petje in zvonovi so jo zazibali v sanje, svetniki v nišah, na stebrih in oltarjih so gledali le njo in jo vabili, naj še ostane. Klečeča v poltemi pod korom je Cita zasanjano pozabila na svet, na kupljene sestavine, na lakoto gostov in jezo gospodarja. Ko pa je zazvonilo poldne, je Cita skočila pokonci, kot bi jo zadela strela: »Gorje meni, kaj naj storim?« Pokrižala se je in pohitela domov. Na dvorišču so se drenjale kočije gostov in njihovih služabnikov. Sveta Cita se je ponovno prestrašila: »Gorje meni, hitro v kuhinjo!«

Na hodniku pa jo je premamil znani vonj: iz kuhinje se je kadilo, slišalo se je cvrtje, vrenje, rezanje z noži, zlaganje krožnikov in rdeč odsev kamina, ki je razsvetljeval tudi hodnik.

»So me že odpustili? So vzeli drugo kuharico?« se je v mislih spraševala zmedena svetnica. Nemogoče, da bi v tako kratkem času tako dobro pripravila kosilo.

Stekla je in prebledela ob pogledu v kuhinjo: tisoč debelušnih angelčkov s krili si je dalo dela: eden je metal drva na ogenj, drugi je pripravljaval nabodalo, naslednji je rezal zlato melono, spet drugi je na zlate krožnike serviral mastne zrezke in jih krasil z zelenjavo. Eden je urejal veliko piramido iz jabolk in grozdja, drugi drobil s tolkačem tako močno, da so se

mu na čelu nabirale srage potu. En revež si je ob rezanju ranil mezinec in sedaj piha v obliž ter se prav ljubko kremži. Hitrost, hrup in vročina vedno bolj naraščajo. Vse je že pripravljeno: dvanajst s figami okrašenih krožnikov, na katerih se v želatini utapljuje velike ribe z limonovo rezino v ustih. Pa steklenice vina in na desetine slaščic. Vse je tu, le še odnesti je treba na mizo.

Kakšen vonj, kakšna lepota! Cita je ganjena stopila v to angelsko delavnico. Ni mogla, da ne bi zajokala od veselja. A takoj, ko so jo zagledali, so izginili kot dih. Le šumenje

stotin peruti je odmevalo pod obokom in se razpršilo v gostem dimu iz kamina.

Tedaj se je od vrat razlegel gospodarjev glas: »Poldan je, na mizo!«

Kaj se je dogajalo potem, ne vemo. Debelušni angelček, ki mi je vse to pripovedoval, je potrdil, da se je gospodar s svojimi svetovalci mastil kot še nikoli. In imenitni gostje so mu laskali z vsemi hvalami in velikimi vsotami, da bi jim prepustil svojo kuharico. On pa ni hotel o tem niti slišati.

TUDI JAZ MOLIM

Angelček Gospodov,
ki me vedno gledaš,
angelček dobrega Boga,
daj, da bom rasel dober
in pobožen: na moje
korake glej ti,
angelček Jezusov.

V SVETEM PISMU

Angel, ki nas varuje na vseh poteh

Psalm 91 pravi: »Zakaj svojim angelom bo zate zapovedal, naj te varujejo na vseh tvojih potih. Na rokah te bodo nosili, da z nogo ne zadeneš ob kamen.«

Te besede so se vedno dotaknile ljudi. Angel nas varuje in nas nosi na svojih rokah.

Beseda varovati izraža, da angel bedi nad nami in za nas; pazi na nas, ko

smo nepozorni in neprevidni na naših poteh.

Beseda varovati pomeni, da nas angel ovije v svoje peruti in nas pokrije s svojim varstvom.

Tako rekoč nas zavije v svojo zdravilno navzočnost, da nas ne zadenejo sovražne puščice agresivnih ljudi in se ne moremo zastrupiti s strupi slabih namenov.

Kazalo

Molitev **Sveti angel** je preprosta in kratka str. 3

Sveti angel

Rožnato oblačilo str. 4

Varuh moj

Sveta Cita in njeni pomočniki str. 8

Bodi vedno ti z menoj

Dar malega angela str. 12

Stoj mi noč in dan ob strani

Tobijev angel str. 18

Vsega hudega me brani

Angel na štirih nogah str. 24

Prav prisrčno prosim te

Bileanova oslica str. 30

Varuj me in vodi me

Prav poseben angel str. 36